

בש"פ 1085/22 - יעקב סלמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1085/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: יעקב סלמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 2.2.2022 במ"ת 39747-12-21 שניתן על-ידי
כבוד השופט ר' יעקובי

תאריך הישיבה: ט"ז באדר א' התשפ"ב (17.2.2022)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 2.2.2022 (מ"ת 39747-12-21, השופט ר' יעקובי) שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. ביום 19.12.2021 הוגש נגד העורר ונגד אדם אחר בשם דוד קריספין (להלן: קריספין) כתב אישום שנסב על הצתה של כלי רכב ועבירות נלוות. על-פי הנטען, העורר ביקש להניא את בת-זוגו לשעבר (להלן: המתלוננת) מלהעיד נגדו בתיק פלילי אחר המתנהל נגדו (ת"פ 33539-10-20) ושבּו המתלוננת היא עדת תביעה. לפיכך, פעל העורר יחד עם אחרים - קריספין ואדם בשם נתן עזריה (להלן: עזריה) - על מנת להצית כלי רכב השייכים להוריה ולאחותה של

המתלוננת, בשעות הלילה בשכונות מגורים, בשלוש הזדמנויות שונות (ובכללן אחת שבה הניסיון לא צלח). בנוסף, על-פי המתואר בכתב האישום, העורר ניסה להצית כלי רכב נוסף בבעלותו של אדם בשם עמרי מימרן (להלן: מימרן). בהתאמה, כתב האישום בעניינו של העורר מייחס לו שורה של עבירות: הצתה בנסיבות מחמירות, הצתה, חבלה במזיד, היזק בזדון, ניסיון הצתה, ניסיון חבלה במזיד לרכב, ניסיון שידול לאיומים, ניסיון שידול להיזק בזדון והדחה בעדות. יצוין כי נגד עזריה הוגש כתב אישום נפרד. המשך הדברים יעסוק בעניינו של העורר בלבד.

3. בד בבד עם כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. המדינה טענה כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר – לרבות הודאתו של עזריה, חומרי מחשב, חומרי דנ"א, תצלומים, הודעות המתלוננת ובני משפחתה ועוד. עוד היא טענה כי נשקפת מהעורר מסוכנות, וכן כי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט מצדו. בהקשר זה נטען כי העורר ביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו בעת שמתנהל נגדו משפט אחר בגין הצתת רכב ועבירות שיבוש כשהוא עצור בפיקוח אלקטרוני, וכן בעת שמתנהלים נגדו הליכים פליליים נוספים בגין עבירות סמים.

4. ביום 29.12.2021 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי, במסגרתו טען בא-כוחו של העורר כי אינו מכחיש את ביצוע ההצתות עצמן, אך לטענתו התשתית הראייתית הקיימת בעניינו של העורר היא רעועה. בעיקרו של דבר, טען בא-כוחו של העורר כי כל התשתית הראייתית מבוססת על גרסתו של עזריה – שהוא שותף לביצוע העבירות – וכי מעבר לכך אין כל ראיה שקושרת את העורר לביצוע העבירות. בהמשך לכך, כפי הנטען, לא הוצג "דבר לחיזוקה" של הגרסה שמסר עזריה, כנדרש ביחס לעדותו של שותף לעבירה (כפי שמורה סעיף 54א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971).

5. ביום 5.1.2022 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי קבע כי קיימים מספר חיזוקים לגרסתו של עזריה, וביניהם צילומי מסך מהטלפון שלו המעידים על הודעות ששלח לו העורר בקשר לביצוע המעשים, וכן הודעתה של המתלוננת במשטרה. בית המשפט המחוזי קבע כי כל אלו מספקים את התוספת הראייתית הנדרשת לעדות שותף. לבסוף, בית המשפט המחוזי קבע כי יש לתת משקל מסוים גם לשתיקתו של העורר בחקירה.

6. העורר הגיש ערר על כך, ובהסכמת הצדדים הורה בית משפט זה על השבת התיק לבית המשפט המחוזי על מנת שינמק באופן מפורט יותר את החלטתו בעניין התשתית הראייתית הלכאורית (בש"פ 509/22, השופט ע' פוגלמן).

7. בעקבות זאת, ביום 2.2.2022 נתן בית המשפט המחוזי החלטה משלימה. בית המשפט המחוזי קבע כי התוספת הראייתית המרכזית היא צילומי המסך מהטלפונים של עזריה ושל העורר, הכוללים הודעות טלגרם בין השניים שהתייחסו, במפורש ובקודים, למיקום שבו נמצאה מכוניתו של מימרן, וכן צילום של מכונית הוריה של המתלוננת. בית המשפט המחוזי קבע כי חיזוק נוסף נמצא בהודעתה של המתלוננת, שממנה עולה כי היא חושדת בעורר כמי שעומד מאחורי ההצתות של כלי הרכב.

8. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, לרבות ההחלטה המשלימה. לשיטתו של העורר לא הונחה תשתית ראייתית המצדיקה את מעצרו. לחלופין טוען העורר כי בשל החולשה הראייתית בתיק יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

9. טענתו המרכזית של העורר באשר לתשתית הראייתית היא כי עזריה הראה לחוקריו התכתבות עם אדם ששמו במכשיר הטלפון שלו בשם "קובי סלמן", אולם אין די בכך כדי לזהותו ולקשור אותו למעשים. העורר מדגיש בהקשר זה, כי צילומי המסך לא הופקו ממכשיר הטלפון הנייד שלו אלא רק מזה של עזריה. בהקשר לדברי המתלוננת, טוען העורר כי מדובר בעדות סברה בלבד הנעדרת משקל ראייתי. בנוגע לגרסתו של עזריה העורר טוען כי מדובר בגרסה מתפתחת, שנמסרה רק לאחר שהוצעה לו "טובת הנאה" מסוג עונש מופחת בתמורה להפללה של העורר. עוד טוען העורר כי ישנן אי-התאמות בגרסתו של עזריה.

10. לבסוף, העורר טוען כי בית המשפט המחוזי לא ערך דיון מעמיק בשאלת החלופה, והסתפק בקביעה שלנוכח חזקת המסוכנות אין מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר. העורר טוען כי גם אם נשקפת ממנו מסוכנות, הרי שהיא ספציפית כלפי המתלוננת, כך שניתן לצמצמה בצורה משמעותית באמצעות חלופת מעצר.

11. הדיון בערר התקיים בפני ביום 17.2.2022. בדיון חזר בא-כוחו של העורר על עיקרי טענותיו. בא-כוחו של העורר הבהיר שאינו טוען כנגד קיומן של ראיות לכאורה, אלא סבור שיש בהן כרסום של ממש המצדיק הסתפקות בחלופת מעצר.

12. מנגד, טענה המדינה כי דין הערר להידחות. לטענת המדינה יש ראיות לכאוריות למכביר בתיק, ובכלל זה כאלה הקושרות את העורר להתכתבות עם עזריה. בהקשר זה הוטעם, כי השם "קובי סלמן" במכשיר הטלפון של עזריה נרשם לצד מספר הטלפון הרשום על שמו של אבי העורר, כלומר לצד מספר שלעורר יש זיקה אליו. עוד נטען כי מספר זה היה שמור גם אצל אחותה של המתלוננת כמספר הטלפון הנייד של העורר. באשר לאפשרות של חלופת מעצר, נטען כי לא קיימת חלופה שתאיין את מסוכנותו של העורר, בשים לב לכך שהעבירות המיוחסות לו בוצעו לכאורה בעת שהיה במעצר בפיקוח אלקטרוני.

13. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הערר להידחות. בחינת תיק החקירה שהוגש לעיוני מלמדת כי אכן קיימות ראיות לכאורה נגד העורר. כאמור, העורר אינו חולק על כך שכלי הרכב הוצתו, ובעיקרו של דבר, אף שהוא מעלה טענות אלו ואחרות נגד גרסתו של עזריה, לא בכך הוא התמקד. הטענה העיקרית של העורר היא כי אין בחומר הראיות שהוצג "דבר לחיזוקה" של אותה גרסה מפלילה לכאורה. באופן יותר קונקרטי, העורר טוען כי אין לקשור בינו לבין אותו אדם המכונה "קובי סלמן" שהתכתב עם עזריה בקשר לתוכניות ההצתה. לפיכך, לצורך ההליך שבפני, ניתן להתמקד בראיות הנוגעות להתכתבות שנמצאה במכשיר הטלפון הנייד של עזריה, בשים לב לכך שהתכתובת האמורה שומטת את הקרקע מתחת לטענות העורר.

14. ראשית, במכשיר הטלפון החכם של עזריה נמצאו ביישומון "טלגרם" התכתבויות עם איש קשר שנקרא במכשירו של עזריה "קובי סלמן". בין השאר, מופיעה הודעה ששלח "קובי סלמן" לעזריה, שבה נכתבו כתובתו של מימין, סוג הרכב שלו ומספר הרכב (הודעות מיום 27.11.2021, מהשעות 22:50 ו-22:52). בנוסף, בשעות הלילה שלח איש הקשר המכונה "קובי סלמן" הודעה לעזריה שבה נכתב "אם האוטו לא שם תראה כתוב משפחת מימרס[ן] קומה 2 הם תוריד את המזוזה רק שים לו בארון חשמל ובדלת שם" [כך במקור]. בנוסף, צילומי המסך מראים כי בשעות הבוקר המוקדמות התקיימו שיחות רבות באמצעות יישומון "טלגרם" בין עזריה לבין איש הקשר המכונה "קובי סלמן".

15. איני מקבלת את הטענה שאין כל זהות בין איש הקשר בשם "קובי סלמן" המופיע במכשיר הטלפון של עזריה
עמוד 3

לבין העורר. בתדפיס בעלויות רשמי של משטרת ישראל מיום 1.12.2021 מופיע מספר הטלפון כשייך לאביו של העורר. כמו כן, בביתו של העורר נמצא טלפון נייד, אשר מפריקת המידע בו נמצא כי מספר המנוי של עזריה מופיע בו כאיש קשר בשם "נתן קובי". מספרו של מכשיר טלפון זה הוא שמופיע בטלפון הנייד של עזריה תחת השם "קובי סלמן" (ראו: דו"ח מיצוי אנשי קשר מיום 13.12.2021). נוסף על כך, בהודעה שמסרה אחותה של המתלוננת במשטרה ביום 12.12.2021 היא הקריאה לחוקר שני מספרי טלפון שיש במכשיר הטלפון הנייד שלה, שמיוחסים לעורר. אחד המספרים הללו הוא מספר המנוי של המכשיר שנמצא בביתו של העורר (הודעה מיום 18.12.2021, עמ' 2, ש' 40). כמו כן, מדו"ח פעולה של משטרת ישראל מיום 9.12.2021 עולה כי יש תיעוד לתקשורת סלולארית נרחבת בין מספר מנוי זה לבין עזריה, לרבות תקשורת שהתקיימה שעות בודדות לפני אירועי הצתה שונים. כן נלמד כי ממכשיר הטלפון האמור נעשה חיפוש אינטרנטי בנוגע לבית עסק שבו נעשה ניסיון הצתה (דו"ח פעולה מיום 9.12.2021). לבסוף, במכשיר הטלפון של העורר נמצאו תמונות של כלי רכב מסוג סובארו בצבע לבן – בדומה לרכבו של מימרן.

16. משאלה הם פני הדברים, ולנוכח עוצמת הראיות לכאורה כפי שפורטו, כמו גם בשים לב ליתר הראיות הקיימות בתיק החקירה שהוגש לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי אין להתערב במסקנתו של בית המשפט המחוזי בדבר קיומה של תשתית ראיתית לכאורית מספקת להוכחת המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום.

17. בשולי הדברים, מצאתי לדחות גם את הטענה לפיה יש לשקול חלופת מעצר בעניינו של העורר, אף בהינתן התשתית הראיתית הלכאורית שהונחה. טענה זו אין לקבל. ראשית, לא למותר לחזור ולהזכיר את אופיין של העבירות המיוחסות לעורר שמהן עולה מסוכנות מובהקת, המאופיינת בפריצת גבולות. כך במיוחד, כאשר כתב האישום אינו נסב על מעשה אחד של הצתה, אלא על שני מעשים ושני נסיונות נוספים שלא צלחו. שנית, יש להדגיש כי המעשים המיוחסים לעורר נעשו בעת שהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני בשל תיק פלילי אחד שעניינו, בין היתר, עבירת הצתה גם כן. בנסיבות אלה, צודקת המדינה בטענתה כי אין לתת אמון בעורר, וכי הדרך היחידה לאיין את מסוכנותו לעת הזו היא באמצעות מעצרו מאחורי סורג ובריח.

18. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ט באדר א' התשפ"ב (2.3.2022).

ש ו פ ט ת